

יזמנו של ראש המועצה

המכניקה של קבלת החלטות קריטיות לפיתוח יישובי משגב, היא שונה ממה שמקובל לחשוב. הצעת ההחלטה שנוסחה לאישור מועצת מקרקעי ישראל השבוע היא דוגמה מעניינת. כפי שכתבתי בשבוע שעבר, למרות שהכוונה היתה ל"הטבה", נוסחה על ידי רמ"י הצעה לא טובה ולא ישימה. היא הציעה הורדת מחירים קטנה, תמורת מנגנון העדפת שיווק מסיבי למשתכנים שדווקא אינם בני משגב, בני כרמיאל או בני הקריות. הנחות נוספות משמעותיות שתוקפן פג בשנים האחרונות, לא חודשו. התוצאה - מגרשים מפותחים בעלות של יותר מ-10 מיליון ש"ח. הנחות של 10%-15 מוצעות רק למי שאיננו בני המקום.

פניתי בפנייה משותפת עם ראשי רשויות בגליל בבקשה לדחות את ההצעה. מאז שנת 2003, כל הצעה שתואמה מראש ע"י מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) עברה במועצה "ככתבה וכלשונה". ניסיתי שהפעם יקרה משהו אחר. בסופו של דבר, לבקשת נציגי קק"ל / "הימנותא" (6), נציגת משרד החקלאות ונציג משרד הפנים, (סה"כ 8 מתוך 14) - ההצעה הוסרה מסדר היום. אמנם אין שיפור במצב, אבל אילו ההצעה היתה עוברת, רוב הסיכוי שזו היתה ההטבה היחידה שהיתה מתקבלת. כעת, אני מקווה שנצליח לגבש הצעה יותר קרובה לבקשתינו - הנחה נצברת (ללא "תקרה") של כ-70% על דמי ההיוון לרמ"י וסבסוד 50% של עלויות פיתוח התשתיות הציבוריות.

85% מתושבי הגליל גרים ביישובי "מיעוטים" או ביישובים עירוניים. רק 15% מתושבי הגליל גרים במרחב הכפרי, ואלה אינם נהנים מהנחות מקום בהשתתפות בפיתוח תשתיות ציבוריות.

התפיסה הרווחת במקומות רבים היא שיישובי משגב "מבזבזים" קרקע לבנייה צמודת קרקע, ומתפתחים לאט וב"אינקרמנטים" קטנים. אין ספק שבטווח הבינוני אנו צריכים למצוא דרך לבנות בנייה יותר צפופה.

מנגנון קבלת החלטות התכנוניות החשובות לפיתוח יישובי משגב הוא עוד יותר "איזוטרי". ביוזמתי, 14 ראשי מועצות אזוריות במחוז צפון שמייצגים 350 יישובים כפריים, הזמינו עבודה מקצועית שמשווה את התקדמות התכנוניות במרחב הכפרי במחוז למגורים אחרים. נמצאו פערים גדולים "לרעה" לעומת היישובים העירוניים ויישובי "מיעוטים". לוקח יותר מ-10 שנים לאשר תכנית, וחלק גדול מהתכנוניות בסופו של דבר נדחות ו"נגזזות" למרות שהושקעו בהן שנים של עבודה. כשנדחית תכנית של חנתון אחרי כל כך הרבה שנים וכל כך הרבה דיונים, זה לא מגיע ל"כותרות", אבל זה פוגע בחוסן של המרחב הכפרי בלב הגליל, כולל יישובי משגב.

גם שאלת תחולת "חיקון 8" - וועדות הקבלה האזוריות ליישובים קהילתיים עדיין פתוחה, מכיוון שקיימת התנגדות בחלק ממפלגות הקואליציה.

בחלק מיישובי משגב קיימים חסמים נוספים לפיתוח. למשל, חברת "הימנותא" של קק"ל, לא מצליחה לקדם "חילופין מוסדיים" מול רמ"י מסיבות שונות ומשונות. אני מנסה לקדם גם את זה.

ביישובים הבדווים במשגב אנו מנסים לקדם תכנית מתאר בחוסינייה, בערב א-נעים ובראס אלעין. גם תיקונים לתכנוניות במקומות שונים בסלאמה ובדמיידה. ביישובים כמאנה, סלאמה וחוסינייה, אנו מנסים לקדם שיווק מגרשים. שיתוף הפעולה עם רמ"י ועם משרד השיכון ומינהל התכנון הוא טוב, אבל עדיין יש חסמים ועיכובים לא מעטים.

כל הנושאים הללו הם נושאים קריטיים לפיתוח יישובי משגב.

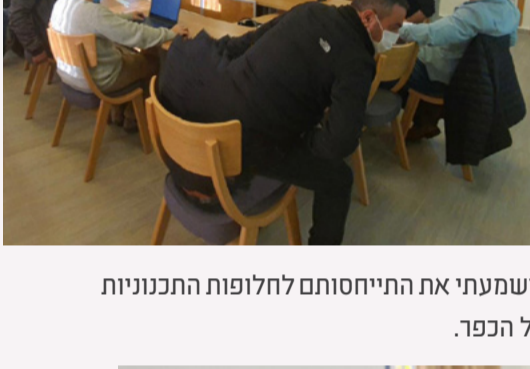
- מדיניות עידוד בנייה בפריפריה (הנחות / סבסוד).

- מדיניות אישור תכנוניות להגדלת יישובים (היצע וצפי להיצע עתידי).

- מדיניות שיווק מגרשים (הרשמה והגרלה / וועדת קבלה / מכרז).

היכולת להשפיע על תהליכי קבלת החלטות בתחומים אלו, תלויה בעבודה יומיומית מול מנגנונים שאינם כפופים ישירות למשרדים ממשלתיים. כך רמ"י וכך גם מינהל התכנון. אני מנסה, בשיתוף עם עיריית כרמיאל, לגבש החלטה שתתייחס לכל המרכיבים ותעודד את פיתוח "לב הגליל".

כל שדרת הנהלת המחוז של רמ"י, הגיעה השבוע למועצה לפגישה עם ועד כמאנה. אני וסגני השתתפנו.

נפגשתי השבוע עם הנהלת חוסינייה ושמעתי את התייחסותם לחלופות התכנוניות שהוצגו להם להגדלת תכנית המתאר של הכפר.

השבוע התכנסה הנהלת פארק תעשייה בר-לב. הכניסה המתוכננת של חברת WD (Western Digital), היא דוגמה מוחשית ודרמטית להצלחת הפארק ובתוכו קריית ההייטק שהולכת ונבנית. אין ספק שתשתיות התחבורה - הרכבת וההמשך המתוכנן של כביש 6, תורמים לפיתוח הפארק. פארק בר לב הוא עוגן לפיתוח כלכלי אזורי וסיפור הצלחה מקומי. הרכבת הפארק לכיוון צפון נמצאת בהליכי תכנון ראשוניים.

היתה השבוע ישיבה של וועדת המשנה לתכנון ובנייה. זה הזמן לומר שהתברנו במשגב בוועדה מקצועית ויזומנת שעובדת במהירות וביעילות בכל קנה מידה. מתכננים שבקיימים ברזי התכנון ה"מקוון", מקבלים עבור לקוחותיהם מידע והיתר במהירות "שיא"!

לפני פורים נפגשתי עם מנהלי המרכז הקהילתי, הרווחה ואגף החינוך. במסיבות הנוער היתה מעורבות ואחריות הורית בשיתוף עובדי מועצה ובתי הספר. חשוב מאוד!

לפני פורים ברכתי את העו"סיות / עו"סים באגף רווחה לכבוד "יום העו"ס" הבינלאומי.

נפגשתי השבוע עם חברי הנהלה ופעילים ביישוב חרשים. יישובים רבים במשגב מרגישים שהם "יישוב קצה" במועצה. חלק בגלל מרחק פיזי ממרכז השירותים ליד משרדי המועצה ובתי הספר, וחלק בגלל מאפיינים קהילתיים וחברתיים מיוחדים. אין ספק שהמאפיינים של חרשים הם ייחודיים בכל קנה מידה. אפילו האקלים הוא שונה! בכל אופן, למרות קשיים בקידום תכנון תכנית מתאר להרחבת היישוב, יש "התחדשות" ומספר הולך וגדל של ילדים, ואנחנו נעשה מאמצים לתת מענים במהירות.

נפגשתי השבוע עם נציגי ציבור ותושבים מיובלים, דמיידה, יודפת, מצפה אבי"ב, יעד ומורשת.

חגגנו את פורים, קראנו מגילה, שלחנו מנות, נתנו מתנות לאביונים, ושמחנו ע"ד לא ידע". הדהרנו ב"ונהפוך הוא". פרשת "צו" שקראנו בשבת מתארת את עבודת הקרבנות. לאחר תאור סוגי הקרבנות, משה מקהיל את העדה לאוהל מועד ומקרב את אהרון ובניו. בשיא טקס הקדשת אהרון ובניו משה מסמן אותם בדם ו"מניף" אותם. ההפטרה מזכירה לנו שעבודת הקרבנות ניתנה אחרי ההליכה אחר הצווי, שמירת השבת, ועשרת הדברות ושהיא לא באה במקומם. עבודת הקרבנות פסקה לפני אלפיים שנה. תפילותנו הן "תשלומים" ו"זכרון" לעבודת הקרבנות. כולנו זקוקים לקרבה. יש קשר בין קרבה להקרבה. גם לתפילה. שבוע טוב!